

Ingyen-nyilvántartás — A népgazdaság új módszerrel finise

A Csongrád megyei tanács végrehajtó bizottsága nemrégiben hagyta jóvá az ingatlan-nyilvántartás szerkesztésének jövő évi útjének. Az új nyilvántartás készítését egy 1972-ben megjelent törvényerejű rendelet írta elő, s maga a munka 1973 óta folyik az országban, így természetesen Csongrád megyében is. Vajon miért szükséges új nyilvántartást készíteni, s hogyan dolgoznak szerkesztésén? — ezekkel a kérdésekkel kerestük meg dr. Gál Gyulát, a megyei földhivatal vezetőjét.

— Az 1972-ben megjelent törvényerejű rendelet megalkotása előtt kettős nyilvántartást vezettek Magyarországon. A földhivatalokhoz tartozott az állami földnyilvántartás, a bíróságok pedig a telekkönyvet vezették. Ez a rendszer még a múlt században alakult ki, a kapitalizmus korai szakaszának igényei szerint. A felszabadulás után többször is javították a nyilvántartás rendszerét, az mégsem volt képes betölteni hivatását, nem felelt meg az igényeknek. A két, párhuzamosan vezetett nyilvántartás rengeteg többletmunkát igényelt, s mégsem volt képes pontos adatokkal szolgálni. Nem tudott lépést tartani a társadalmi, tulajdonjogi változásokkal, mint a földreform, a tagosítások, vagy a termelőszövetkezeti és az új egyéni tulajdonok születése. Megjelentek például az ingatlanulajdonosi korlátozó jogszabályok, de a nyilvántartás régi rendszeréből nem derül ki, kinek hány tulajdona van az országban, mivel a nyilvántartást településenként vezették.

Mindenképpen szükséges volt tehát az elavult nyilvántartási szisztéma korszerűsítése. Az 1972-ben megjelent törvényerejű rendelet új, egységes, a népgazdaság jelenlegi és távlati igényeit is kielégítő ingatlan-nyilvántartás létrehozását határozta el. Az új nyilvántartást 1980-ig kell elkészíteni. A szerkesztési eljárás 1973-ban kezdődött.

Hogyan készül az új nyilvántartás?

— A szerkesztési eljárás során a bizottságok sorra veszik a megye valamennyi települését és területét. Meghallgatják a tulajdonosokat, illetve az ingatlanok jelenlegi használoit, megvizsgálják az okmányokat, s ennek eredményeként az új nyilvántartásban a tényleges állapotot rögzítik, úgy, hogy rendezik az esetleges eltéréseket is. Az állampolgárokat, tulajdonosokat beidézik, meghallgatják, és segítségükkel készítik el az új nyilvántartást, amely nemcsak a földtulajdonra vonatkozó adatokat rögzíti, hanem a lakóházak, társasházak és a szövetkezeti lakások adatait is.

Az ingatlan-nyilvántartás szerkesztésének éves programját minden esztendőben a megyei tanács végrehajtó bizottsága határozza meg. A nemrégiben jóváhagyott 1977-es program szerint jövőre, 50 ezer ingatlan felmérésére kerül sor; 11 községben, Hódmezővásárhelyen, Makón és Szeged I. kerületében és a szőregi városrészen. A megyében különben összesen 329 ezer ingatlan van, s ebből az év végéig 160 ezer felmérése készül el. Az év végére tehát az ingatlanoknak mintegy felét sikerül fölmérni, s ezáltal való-

színű, hogy ez a nagy munka határidő előtt elkészül Csongrád megyében.

A lakosság hogyan segíti a munkát?

— Csak az állampolgárok, a tulajdonosok segítségével lehet pontos, jó nyilvántartást készíteni. Hiszen ha valaki nem jön el az idézésre, az új nyilvántartásba nem tudják átvezetni a változásokat, ami pedig a tulajdonosok érdeke is. Márpedig az ingatlanoknak mintegy felénél van változás az adatokban, leginkább a tulajdonjogban, s a telekkönyvben még a régi tulajdonos szerepel. Mindenképpen nagy szükség van tehát a tulajdonosok segítségére. Szerencsére Szegeden például az állampolgárok 95—96 százaléka megjelenik az idézésre. Tanulhatnánk tőlük a közületek, amelyeknek csak 60—70 százaléka jelenik meg. Sok gondot okoz a városokban — elsősorban Szegeden — a szövetkezeti és társasházak adatainak felvétele, mivel a házak jó része nincs telekkönyvezve. Szerencsére az OTP-lakásokkal könnyebb dolga van a szerkesztőknek.

Sok az eltérés a régi nyilvántartásban a valóságos helyzettel?

— Egy-egy községben a szerkesztők számszámra találnak például letárgyalatlan hagyatékú ügyeket. Sok tulajdonos még a háborúban elhunyt személyek nevével szerepel, s ez a családoknak is sok gondot okoz. Most, az új nyilvántartás szerkesztése során a magánosoknak éppúgy, mint a termelőszövetkezeteknek, vállalatoknak jó lehetőségük nyílik arra, hogy tisztázzák a megoldatlan ügyeket. Erre a jogszabály lehetővé teszi, s a szerkesztő bizottságnak joga van a valóságos helyzettel való eltérések rendezésére.

Milyen előnyökkel jár az új nyilvántartás elkészítése?

— Egységes szerkezetben pontos képet ad országosan az ingatlanokról, az összegyűjtött adatok gépi feldolgozása után. Ez igen fontos a népgazdasági tervezőmunka szempontjából, s nyilván a tulajdonosoknak — közületeknek és magánosokéknak — sem közömbös, hogy megszűnjen a nyilvántartás évtizedek óta felgyülemlett pontatlanságai. A munka naprakész, pontos térképpel indul, amelynek készítését az állami költségvetés fedezi. Ehhez a tulajdonosoknak ingatlanuk után hozzájárulást kell fizetniük, inkább csak jelképes összeg. Ezért a szerkesztés befejeztével minden tulajdonos kivonatot kap az új nyilvántartásból. Ha ebben eltérést talál a tényleges helyzettel, még akkor is kérheti az adatok javítását, módosítását.

Szávay István

Minden kezdet nehéz. Eleve tudtuk, hogy nem lesz könnyű az idei gazdasági év, az ötödik ötéves terv szigorított követelményeivel való felzárkózás. (Pontosabban a terv csak megfogalmazza azokat az igényeket, amelyeket a változó világgazdaság diktál és kér számunkra.) Hogyan sikerül ez a ritmusváltás? A választ — a tervteljesítés számait, a gazdasági élet eredményeit, nehézségeit, gondjait — most érthetően fokozott érdeklődés kíséri.

Túl az esztendő kétharmadán, hét hónap statisztikai adatainak ismeretében megállapíthatjuk, hogy a népgazdaság egésze gazdaságpolitikai céljainkkal összhangban fejlődik. A gazdasági egyensúly javulása, a hatékonyabb munka egyaránt jelzi, hogy a kívánatos változás elkezdődött. Az aszályos nyári időjárás sajnos hátráltatta a tervszerű gazdasági fejlődést, a mezőgazdaságban számottevő a termelés-kiesés. A veszteségek pótlásának szükségessége most szaporítja az első esztendő amúgy is nehéz tennivalóit, s feltételezi az ipar a tervezett meghaladó hozzájárulását az 1976. évi nemzeti jövedelemhez.

Az ipar termelésnövekedése azonban kisebb a tervezettnél. (A szocialista ipar egésze a tervezett 6 százalékkal szemben csak 4,1 százalékkal termelt többet az idén január—júliusban, mint tavaly hasonló idő alatt.) A mennyiségi lemaradás csak a minőségi követelményekhez való felzárkózással pótolható. Köztudott ugyanis, hogy az üzemek nem raktárak, hanem konkrét megrendelésre termelnek. Mivel a beszállítás a terveknek megfelelően mérészködött, a szocialista országokba irányuló kivitel pedig csak a behozattal arányosan növekedhet, így többet termelni, a mennyiségi tervet teljesíteni csak úgy lehet, ha gyarapszik a minden piacon jól értékesíthető áruk aránya, ha fokozódik a nemzetközi versenyképesség. Ez az egyetlen tartósan járható út gondjaink megoldásában. Bár a külkereskedelmi egyensúlyhiány januártól júliusig a terv célkitűzéseinek megfelelően csökkent, de ebben sokkal inkább az export mérséklésének, a cserearány javulásának, és nem az export növekedésének volt meghatározó szerepe.

Az a tény, hogy a tőkés piacokon nem kielégítően növekedett az export, jelzi: a feltételezettnél lassúbb az ipari termelés — következésképpen az értékesítés — szerkezetének átalakítása. De erre utal az is, hogy az anyagjellegű export nőtt, a késztermékkivitel pedig stagnált, sőt csökkent. Bár gyors frontátörésre eleve nem számítottunk, a vállalatok, az üzemek eddigi erőfeszítése és elért eredménye azonban mind a szükségletekhez, mind a lehetőségekhez képest kevés.

A termelés és az értékesítés szerkezete főként az üzembeli helyzet új kapacitások révén változott, s e tekintetben a kilátások is kedvezőek. Jó útemben halad a gyorsított beruházások kivitelezése, s a Mohácsi Farostlemezgár bővítését leszámítva, az év végéig előreláthatóan üzembe helyezik a tervezett összes termelő nagyberuházást is. Az építkezésekről szólva el-

mondhatjuk, hogy az idén elkezdett beruházások, egyebek között a Zalaegerszegi Hűtőház, a TVK Polietiléngyár, a Dunai Vasmű konverterüzeme, a Hajdúsági Cukorgyár, ugyancsak hozzájárulnak majd a termelés szerkezetének korszerűsítéséhez.

Nemcsak a külső piaci tényezők, hanem a gazdálkodás mind szigorúbb belső feltételei is a minőségi követelményekre helyezik a hangsúlyt. Az 1976-ra tervezett 0,3 százalékos létszám-növekedés helyett az év eddigi részében 0,7 százalékos csökkenést jelez a statisztika az iparban. Így az egész szocialista iparban 4,8, az élelmiszeripar nélkül számolva pedig 6,5 százalékkal növekedett a munka termelékenysége. A létszámhiánynak tehát vitathatatlanul kedvező hatása a kikényszerített termelékenységgel. De a munkaerőhiány spontán hatása nem ritkán kárt is okoz, a még mindig indokolatlanul nagy mértékű munkaerő-vándorlással, nehéls a kulcsfontosságú munkahelyek elnéptelenedésével. Kerüljön tehát a munkaerő-gazdálkodás középpontjába a létszám-iránti kereslet csillapítása. Ami nincs, azt ne keresd! A tények bizonyítják, hogy a fővárosi üzemek már vidéki telephelyeiken sem számíthatnak az anyavállalat létszámcsökkentésének ellensúlyozására.

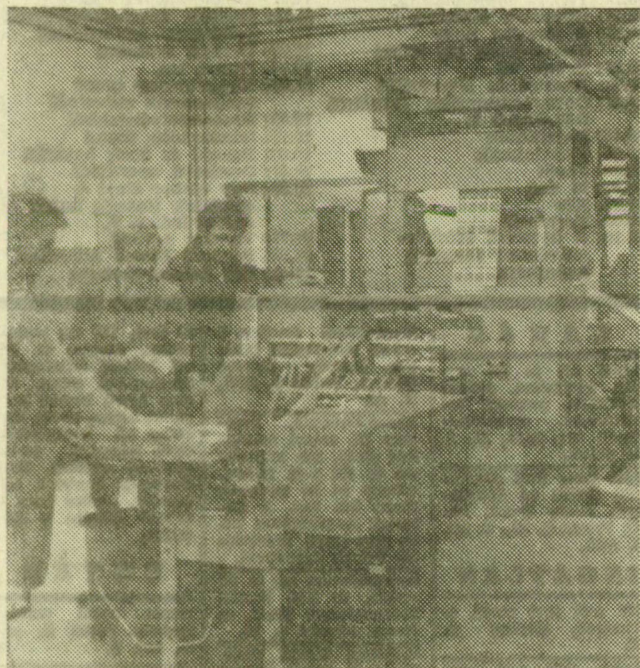
Az V. ötéves terv fő feladata, a népgazdaság egyensúlyi állapotának megteremtése, különösen a tervidőszak elején igényel határozott erőfeszítéseket. Olyan időszakban, amikor a reáljövedelem növekedési üteme a szokásosnál mérsékelt. Különösen fontos tehát, hogy a közvélemény reálisan értékelje gazdasági helyzetünket, lehetőségeinket, a gazdaság fejlesztését, az életkörülmények javítását szolgáló erőfeszítéseket. De nem kevésbé fontos, hogy a dolgozók megértsék, elfogadják, támogassák a helyi feladatok megoldását, a szükséges, esetenként népszerűtlen döntéseket is.

Nagy szükség van tehát most a meggyőző szóra, a felvilágosító munkára, a munkahelyi demokratizmus fejlesztésére. De nem kevésbé, hogy az élet- és a munkakörülmények a tervezett mértékben javuljanak; elkészüljön például az idén a tervezett 82 ezer lakás; megvalósuljon a reálbér- és reáljövedelem-növekedés tervezett mértéke. Egyebek közt azzal is, hogy mérsékljük az idénnyel szemben az élelmiszer- és gyümölcsellátást. (A tartósítói és a kivitel rovására, szükség szerint külföldi beszerzésekkel is.) Azzal is, hogy csökkentjük a hiánycikkek számát, s a lakosság kedvező feltételek között költetheti el a mérsékelt növekvő jövedelmét.

Bő három hónap van még hátra az esztendőből. Rohammunkára, vagy ahogyan az értelmező szótár megfogalmazza: látványos eredményekre törő, helytelenül felkocott iramra, nincs szükség. A finis azért sebességváltást, felfokozott ritmust igényel, a tennivalók jobb megértését, tudatosabb végzését feltételezi, hogy az idei eredmények az V. ötéves terv további négy esztendjét jól megalapozzák.

Kovács József

Korszerűsítés a gyufagyárban

Jomogyi Károlyné felvétele

Statisztikai adatok szerint 1950-ben 316 millió, 1960-ban 500, 1970-ben pedig 630 millió doboz gyufát forgalmaztak. A közeljövőben már évente 800 millió körüli doboz gyufát használunk el. Ugyanis több a gáztűzhely, és nem szokunk le a dohányzásról sem. Többek között ez is közrejátszik abban, hogy az idén 45 millió doboz gyufát kellett külföldről vásárolnunk. Remélhetőleg, segít filléres gondjainkon — ami a népgazdaság kasszájából súlyos forintokat emelt ki —, hogy a szegedi gyufagyárban két éve tartanak a rekonstrukciós munkák. Átalakítják, felújítják az elavult gépparkot, kicserélik a régi technikát. Nemrégiben állították munkába a képen látható dobozológépeket, aminek segítségével egy óra alatt 60 ezer doboz készíthetnek, amit korábban a régi gép egy műszak alatt adott. A kiszolgáláshoz 3 személy elegendő, és így havonta közel 300 millió doboz gyufát gyártanak.

Gáspár Sándor tájékoztatója a Magyar Sajtó Házában

Az üzemi, a munkahelyi fejlődésének időszerű kérdéseiről tartott

tájékoztatója egybekötött konzultációt szerdán a Magyar Sajtó Házában Gáspár Sándor, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Szakszervezetek Országos Tanácsának főtájkára.

A lapok, a rádió és a televízió vezető munkatársainak kérdéseire válaszolva Gáspár Sándor részletesen szólt egyebek között a munkahelyi demokratizmus eddigi fejlesztéséről, az 50 kiemelt üzemből, vállalatnál alkalmazott új demokratikus fórumok működésének tapasztalatairól, valamint a szakszervezeteknek az üzemi demokrácia fejlesztésében betöltött szerepéről és feladatairól.

Magyar—szovjet nehézipari tárgyalások

Dr. Simon Pál nehézipari miniszter — a bakui magyar gazdasági és műszaki napok megnyitása után — szerdán hazaérkezett Budapestre.

A Szovjetunióban tárgyalásokat folytatott L. A. Kosztandov vegyipari miniszterrel, V. Sz. Fjodorov kőolajfeldolgozási és petrokémiai, valamint Sz. A. Orudzev gázipari miniszterrel. A tárgyalások során véglegesítették a szakértői szinten előkészített agrokémiai egyezményt, valamint a kormányközi bizottsági ülésen aláírható legyen.

A bakui magyar gazdasági és műszaki napok alkalmával dr. Simon Pált fogadta Ali Izmailovics Ibrahimov, az azerbajdzsáni Minisztertanács elnöke.